

EL CONVIDAT

MON PETIT NI-NI

Nicolas Sarkozy, (ni-ni per la Carla Bruni) té seixanta-cinc anys. Vuit càrrecs polítics (entre ells President de la França), Gran Mestre de la Legió d'Honor, quatre fills, quatre germans, i tres dones (una darrera de l'altra) sense comptar que la Carla val per set. Masses càrrecs. Massa família. Massa dona... i massa Ego ja que en Ni-Ni, com a bon francès que no arriba al metre seixanta, es creu hereu directe de Napoleó.

La factura a tanta *grandeur* ha estat inevitable: ser jutjat per corrupció i tràfic d'influències.

Lleig, d'acord, un senyor que parla un francès tan arrodonit, costa d'imaginar, guardant-se un as a la màniga. Però què hi voleu fer? Què podia fer Ni-Ni? Si reflexionem veurem que Ni-Ni és una víctima de les circumstàncies. Culpabilitzar-lo és com fer responsable d'aquesta puta vida a la poma que la serp li va donar a Adan. La poma no t'è cap culpa. Senzillament estava allí, fent la seva

feina, apaivagant la set dels ciutadans.

No va proporcionar Crist garrafes de vi a les noces d'uns bons amics seus? Què, tràfic d'influències? Ell mateix va assegurar el Paradís a més d'un, a canvi de portar-se bé. Què, corrupció? I si Crist és Crist, Sarkozy és Sarkozy... i a sobre francès. Ens fa molta ràbia que la gent es tiri a sobre de personatges que han passat la vida esforçant-se pel bé comú només perquè alguna vegada i moguts sempre pels bons sentiments han ajudat a un parent o un amic o han acceptat un petit obsequi. Quina importància te que

Sarkozy es deixés pagar una part de la campanya electoral pel Sr Gadafi? Es que nosaltres no acceptem que un amic ens pagui un cafè?

Molta hipocresia veiem en el rebombori que s'ha creat al voltant de Ni-Ni. Molta enveja per no tenir la seva parella (la tercera). I molta més hipocresia encara entre els espanyols que es sumen a aquestes crítiques quan, en quinze dies un sotssecretari ministerial espanyol, es corrompeix i trafica més que no pas ho farà tota la família Sarkozy en la seva vida.

LA KINTA FORKA

EMBOLICA QUE FA FORT!

Que contents estem amb la visita de Isabel Díaz Ayuso. Estrena nous sostenidors catalans i practica el do de pit a la madrilenya.

Que hi ha darrere? Pràctiques per clavar una punyalada a Casado i liderar la dreta espanyolista?

El seu eslògan "Mi proyecto es común al de España", només és real quan s'asseu a la tassa del wàter. I mira que ho intenta la pobra dona. Quan diu "Madrid está con los catalanes. Soy la delegada del Estado en una región" oblida justament que és una delegada i que no és España. I afegeix: No es tracta d'un problema lingüístic, sinó d'un problema de llibertat. No és una qüestió educativa, es una qüestió de drets. Ho que bé li queden els llavis dient aquestes coses tan boniques. Resulta que a Madrid tenen el dret de parlar castellà; i nosaltres, pobres provincians, que ens pensàvem que era la seva manera de parlar natural. I clar, si els madrilenys tenen dret a parlar castellà, els catalans han de tenir dret a parlar castellà. Gràcies Presidenta!

Una pregunta: Vostè arriba a pixar dins la tassa?

Però seguim. La visita amb els empresaris de la hostaleria a qui els promet el miracle de la reobertura dels seus establiments. Vejam senyora Díaz Ayuso, no cal obrir si no hi ha turisme. Cal ser una mica de Madrid però no cagar-la tant.

El més impressionant però ha estat la reunió amb mitja dotzena de neofatxes integrants de S'ha Acabat! Els ha convidat a reunir-se amb universitaris madrilenys en defensa de la llibertat.

Una gran frase ha obert la seva intervenció: Davant la imposició del pensament independentista veniu a Madrid i apreneu. Ja, ja pobres constitucionalistes, i això que són universitaris, però que mai van a classe per poder seguir amb la defensa del castellà. Parlen de segregació escolar? És a dir que els que volen estudiar en castellà ho puguin i els que volen estudiar en català també? Llibertat? Clar que no, educació en castellà i prou! Agafi paper de cul Presidenta. Li farà molta falta degut a les seves cagades espanyolistes. La Ley orgánica de Modificación de la LOE (LOMLOE) només deroga el que el seu Partit Popular van imposar el 2013. Defensi tan com vulgui l'espanyol a Catalunya o a tot el món si cal però cagli dins la tassa. Moltes gràcies.